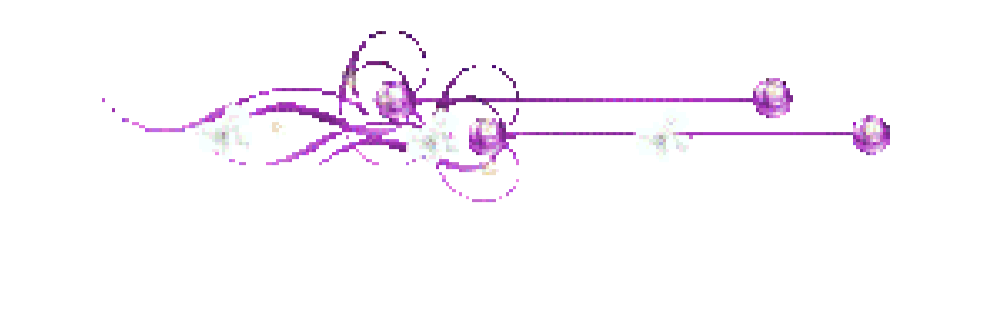

فرخنده باد روز جهانی مادر

عبدالوکیل کوچی

مادر ملک نمیرسد آنجا که جای توست

مادر جهان منور از اندیشه های توست

زیبا ترین مکان مقدس که جنت است

جنت با همچو قدسیتش زیر پای توست

مــادر واژهٔ مقدس و موجود بزرگیست که از روز جهانیِ مادر بزرگتر است. به این مناسبت روز جهانیِ مادر را به مادران گرامی و فرزندان شریف وطن تبریک و تهنیت می‌گوییم. بخصوص به مادران عزیزی که در شرایط نا گوار امنیتی، فقر، مرض، بیکاری و در میان خون و آتش، تهدید ارباب، اهانت وحشت، تعصبات و نابرابری های اجتماعی، بیعدالتی و دیگر مصایب فاجعه بار نفس می‌کشند، رستگاری و سلامتی می‌خواهم.

احترام و حرمت بی پایان بمقام والای مادر، گرامیداشت از خاطرات فراموش ناشده مادران در واقع حرمت به مقام والای انسان، عشق به انسان و احترام بمقام انسانی است. چنانچه مادر مظهر مهر، عطفوت، محبت، شهکار خلقت، چراغ روشن فرزندان، باغبان جامعه، مایه ی حیات و زندگی، متضمن بقای نسل و آموزه هایش کلید سعادت، دیدارش همچون بهشت و موجودیتش چون کوه بلند، وقارش چون کهکشان و گرمی اش گرمتر از خورشید، سلامتی اش، سلامتی جامعه و قیورش نیز کوه های مهربانی و امید است.

هر قدر در وصف مقام والای مادر بگوییم به ستاره ی نمیرسد در مقام ملکوتی مادر، زیرا مادر همچون بارانی است که بر تن گلهای زندگی می بارد و بمثابة جریان خون در رگهای فرزندان، نخستین آموزگار، گوهر نایاب و بالاخره مادر بالا تر از وصف، که گفته اند مادر اصلاً حاجت به توصیف ندارد زیرا که مادر مادر است و در عین حال موجودیست که قلم در وصف آن می لرزد و از بیان کامل عظمتش از عجز زیاد اشک می ریزد.

شنیدن اسم پرمهر مادر برای هر کسی احساس و انگیزه خاصی دارد برای بعضی ها تلخی محرومیت از مادر و برای برخی ها شگفته و شور انگیز از موجودیت مادر. زیرا آغوش پر مهر مادر امن ترین جای در جهان و مقدس ترین تجلی جوادان است.

تاریخچه روز مادر: روز مادر در سال یکبار در اکثر کشور های جهان تجلیل میشود. بعد از دوران یونان باستان در دهه ۱۶۰۰ آیین سنتی هر ساله بر پا می‌شد که به یکشنبه مادرانه یاد می‌گردید و پس از آن جایش را کلیسا گرفت. و در سال ۱۹۰۷ خانمی بنام چارلوس در امریکا جشنی را برپاکرد و در کلیسایی که مادرش می رفت برپایی و برگزاری روز مادر را در همان مکان ادامه داد که بیاد و بود مادرش و به مرور زمان نام مادر را بخود گرفت.

اکثر کشور ها روز مادر را در روز های مختلف ماه می تجلیل می‌کنند بعضی کشور ها روز جهانی مادر را در یکشنبه اول ماه می و بسیاری کشور ها در یکشنبه دوم ماه می و تعدادی از کشور های آسیایی تا دهم ماه می و از ۲۷ تا ۳۰ ماه می تجلیل بعمل می‌آورند و این موضوع نظر به رویداد های بزرگ تاریخی هر کشوری در رابطه به مادر از قبیل قربانی شدن مادران، یا درخشندگی در جبهات آزادی خواهی و یا پیشوایی جنبش زنان و مادران بشکل مختلف ثبت تاریخ شده است.

از بنیانگذاران روز مادر میتوان از آنا جاروس نام برد که در تشکل زنان و خدمت به کودکان نسبت به همه پیشگام است ولی با بیان دیگر در سال ۱۸۵۸ روز کار مادر و اولین روز مادر را در ماه ژون رقم زده اند. جولیا زن صلحدوست در سال ۱۸۷۲ روز خاص را برای مادران و برای صلح بنیاد نهاد. در امریکا سال ۱۹۲۴ دومین روز ماه می و در ایران پس از انقلاب اسلامی ۲۵ آذر را بنام روز مادر و در اکثر کشور ها بنام مریم مقدس و در برخی کشور های اسلامی و ایران روز تولد دختر **بیغمبور**(ص) را بنام مادر ثبت کرده اند.

در سال ۱۹۱۶ ویلسون رییس جمهور امریکا این روز را ملی اعلام کرد. در افغانستان در ۲۴ جوزا روز جهانی مادر را به تجلیل می‌گیرند.

در کشور عزیز ما قدرت رزمندگی در جبهات آزادی خواهی و آفرینش های زنان در عرصه های فرهنگی، اجتماعی تولیدی و صنایع دستی قدمت تاریخی دارد. ازادگی ملالی ها، زرغونه ها، زهرا ها، ثریا ها و دیگر فرزندان جیهه کار و تولید کم نظیر بوده و در مقاطع مختلف تاریخ حماسه ها آفریده اند.

ملکه ثریا

در رابطه به رشد مقام والای مادر در زمان غازی امان الله خان برای نخستین بار ارشاد النسوان و بعد ها د میرمنو تولنه و چند مرکز حمایه طفل و مادر و مدارس تعلیمی برای زنان در داخل کشور ایجاد و زمینه تعلیمات عالی و تحصیلات در خارج از کشور برای زنان نیز فراهم گردیده بود. پس از یک دوره رکود سیاسی بار دیگر مادران به منظور رهایی زن از ظلم و استبداد مرد سالاری و رستگاری از جنگ و خشونت راه مبارزه رهاییبخش را در پیش گرفتند و به همین منظور در سل ۱۳۴۴ خورشیدی سازمان دموکراتیک زنان افغانستان به رهبری دکتور اناهیتا راتیزاد تاسیس گردید. سازمان زنان بخاطر نجات زن از ظلم و بیعدالتی در راه بسپج و تشکل زنان زحمتکش کشور و به منظور کسب سواد و دانش سیاسی و توسعه رشد و انکشاف امور فرهنگی در میان زنان شورا های زنان را در مرکز ولایات تاسیس کرد که در یکنیم دهه اخیر تا آغاز رویداد ثور ۱۳۵۷ سازمان دموکراتیک زنان افغانستان رسماً بکار خود ادامه داد. فعالیت ترقی خواهانه زنان و مادران زحمتکش در وجود شوراهای شهری و ولایتی بخاطر خدمت به قشر زن در مرکز و محلات گسترش یافته بود.

دکتور اناهیتا راتیزاد

پس از آن حزب دموکراتیک خلق افغانستان مطابق به اهداف و پالیسی های انسان دوستانه و ترقی خواهانه بخاطر رشد و انکشاف سیاسی اجتماعی و فرهنگی جامعه، قشر زنان را مورد پشتیبانی و حمایت قرار داده چنانچه بخاطر دموکراتیزه ساختن حیات زنان کشور به تامین حقوق زنان و تساوی حقوق با مردان پرداخت و در مورد پیشبرد تعلیم و تربیه زنان در داخل و خارج کشور زمینه تحصیلات را برای این قشر زحمتکش مساعد ساخت همچنان زنان حق مشارکت در موقع های بالایی دولتی در بخش های معارف و صحت، سیاست و علوم، حق کار و استراحت، و شرکت در مبارزات آزادی خواهانه و اجتماعات، مظاهرات و حتی در تشکلهای نظامی دفاعی وطن سهم بارزی را ایفا نموده و در تربیه نسل جوان کشور درخشش خاص و دستاورد های بزرگی داشته اند. زنان در بخش خدمات ژورنالیستی و مطبوعاتی در عرصه آزادی بیان و نظریات و سایر فعالیت های فرهنگی و اجتماعی به حقوق و آزادی های نایل گردیده اند.

و اما در عین زمان و بخصوص سالهای جنگ اعلان نشده توسط عمل پاکستانی هزاران مکتب نسوان کشور توسط کوردلان بی فرهنگ حریق گردیده و مادران بجرم تدریس و دختران بجرم فراگیری تعلیم و تربیه و فعالیت های روشنگرانه به شهادت رسانیده شدند. که در نتیجه آن هزاران مادر داغدیده کشور در سوگ فرزندان نشسته و صدها هزار مادر زن دیگر جبراً راهی دیار بیگانه گردیدند.

پس از تحول اخیر سیاسی و به قدرت رسیدن دولت "جهادی" با از سر گیری جنگهای تنظیمی بر سر قدرت صدها هزار انسان شهید، معیوب، معلول و صدها هزار دیگر از وطن رو به فرار نهادند. درین دوره و بخصوص زنان طالبان درب مکتب بروی زنان و دختران کشور در مرکز و محلات بسته شد و زنان بجرم زن بودن مورد تبعیض و تهدید، حین و آزار جنسی و عقدهای اجباری و غیر شرعی حتا خرید و فروش و مورد قاچاق قرار گرفتند. بقرار احصایه منابع رسمی طی بیست و پنج سال اخیر بیش از بیست هزار زن در افغانستان از فرط جبر ظلم و ستم خود کشی کرده است.

باتکه پس از دوره طالبان و در یکنیم دهه اخیر بنا به کمکهای مالی جامعه جهانی برای ساختن مدارس و مکتب دخترانه اقدامات معین صورت گرفت و بنام زنان وزارتی تاسیس گردید و ظاهراً مسایل امور زنان را بشکل نمادین به پیش می‌رند ولی بتناسب نفوس کشور که نیمی از آن را زنان تشکیل میدهد تعداد مدارس و مکتب زنانه و خدمات درمانی و اجتماعی زنان بسیار ناچیز بوده و بشکل نمایشی اجرا میگردد. در محلات نیز زندگی زنان بهبود نیافته زنان و مادران کماکان در زیر سلطه زن ستیزان قرار داشته فرهنگ قبیله یی و مرد سالاری با ناهنجاری های مذهبی و سنتی، تعصبات جنسیتی تا هنوز دامنگیر زنان است.

یگانه راهی برای نجات زنان و مادران داغدیده کشور وجود دارد همانا آموزش و پرورش بلند بردن سطح فهم و دانش و بخصوص آگاهی سیاسی تشکل دانشجویانه و خرد جمعی در یک جنبش وسیع ملی و در همکاری نهاد های جامعه مدنی و احزاب سیاسی دانشجویانه و مبارزه هدفمندانه میسر است تا زنان و مادران گرامی بتوانند با همدیایی و مبارزات دسته جمعی و متحدانه راهی خود را از ستم بقایای قرون وسطایی بدست آورند آنگاه از روز جهانی مادر تجلیل واقعی بعمل خواهد آمد.

عبدالوکیل کوچی

14-5-2017

توجه!

کاپی و نقل مطالب از «**اصالت**» صرف با ذکر منبع و نام «**اصالت**» مجاز است

کلیه ی حقوق بر اساس قوانین کپی رایب محفوظ و متعلق به «**اصالت**» می باشد

Copyright©2006Esalat

www.esalat.org